

Simsons geboorte en jeugd

De laatste 2 verzen van Richteren 13 vatten kort de geboorte en de jeugd van Simson (= "kleine zoon") samen, en die samenvatting luidt: "de Heer zegende hem".

Het geldt dus niet voor bepaalde momenten of in bijzondere situaties, maar gedurende zijn hele jeugdtijd wordt Simson door de Heer gezegend.

Wanneer de tijd is aangebroken dat hij door de Heer gebruikt gaat worden, begint de Geest van de Heer hem aan te vuren, d.w.z. onrustig te maken om zijn taak uit te gaan voeren.

Wat een geweldige voorbereiding op de taak van deze nazireeër van God! Zijn ouders zijn zich er goed van bewust dat dit een bijzonder kind is en zij zullen hun uiterste best gedaan hebben om hem voor God op te voeden, maar het is alsof hun aandeel er niet meer zo toe doet. De Heer neemt het helemaal over. Hij maakt van Simson een instrument dat op het juiste moment klaar is voor Zijn gebruik.

Het is prachtig wanneer je je leven aan de Heer wil toewijden en ook voor Hem aan het werk wil. Maar wat is het belangrijk om voorbereid te worden door de Heer Zelf. Eerst veel zegen ontvangen door het overdenken van Gods Woord, zodat je sterk wordt en daarna merken dat de Geest je aan het werk wil zetten. Dat is de juiste volgorde.

Dit is ook een bemoediging voor elke ouder die een kind voor de Heer wil opvoeden¹. Het is niet altijd direct zichtbaar wat zo'n opvoeding met een kind doet, maar het is een grote zegen om in een christelijk huis op te groeien. Die zegen komt er vroeg of laat uit.

Simson naar Timna

Tot zover hebben we alleen gelezen over de plannen van de Heer voordat Simson geboren wordt en over Gods zegen tijdens zijn jeugd. Nu zet hij zelf zijn eerste stap als nazireeër van God. Hij gaat op weg naar Timna (= "deel"), een plaats in het gebied van zijn stam Dan.

¹ Efeze 6 : 4

Op zichzelf is dat niet verkeerd, maar Simson heeft er geen opdracht voor gekregen en hij heeft er ook niet voor gebeden. Dat zou je bij een nazireeër toch wel mogen verwachten.

Zo'n stap heeft risico's, zeker nu de Filistijnen in Israël heersen² en Timna dichtbij hun woongebied ligt. Hij ziet er een Filistijnse vrouw en thuisgekomen deelt hij zijn ouders mee dat hij haar wil trouwen.

Zijn ouders wijzen hem er op dat het beter is om te trouwen met iemand van het eigen volk, dan met *onbesnedenen*³, maar daar stoort hij zich niet aan. Het enige dat telt is: "zij bevalt me".

Iedere christen, die toegewijd aan de Heer wil leven (dus als een nazireeër Gods), komt voor keuzes te staan.

De Heer Jezus is ons volmaakte voorbeeld. Het is voor Hem iets geweldigs om de wil van God te doen⁴, ook al kost dat soms een enorme strijd⁵.

Hoe gemakkelijk laat ik mijn keus alleen bepalen door de vraag of ik iets wel of niet leuk vindt, ook in het werk voor de Heer.

Een praktische les geldt ook voor de keuze van een levenspartner. Dat is geen kleinigheid. We zijn daar vrij in, "mits in de Heer"⁶, d.w.z. met een gelovige. Een andere keuze is fout⁷ en leidt tot grote schade van het geloofsleven.

Het is goed om de raad van ouders of oudere gelovigen niet in de wind te slaan.

Gods beschikking

De verkeerde keuze van Simson blijkt onderdeel te zijn van het plan van God om de Filistijnen aan te pakken⁸. Simson noch zijn ouders weten dit.

Dit zou tot de conclusie kunnen leiden dat het dus niets uitmaakt of een gelovige wel of niet Gods wil doet, want God bereikt Zijn doel toch wel.

² Richteren 14 : 4

³ Deuteronomium 7 : 3

⁴ Johannes 4 : 34

⁵ Lukas 22 : 42

⁶ 1 Korinthe 7 : 39

⁷ 2 Korinthe 6 : 14 - 16

⁸ Richteren 14 : 4

Dat is echter een verkeerde conclusie. Er zijn in het leven 2 lijnen: de lijn van Gods plan en de lijn van iemands verantwoordelijkheid. Die lijnen lopen als de ijzeren staven van een spoorrails naast elkaar, maar raken elkaar pas aan het horizon.

Petrus schetst beide kanten⁹: de kruisiging van de Heer Jezus verliep volgens "de bepaalde raad en voorkennis van God", maar "u hebt Hem aan het kruis genageld en gedood".

Het kan soms gebeuren dat God in ons leven met een kromme stok een rechte slag weet te slaan, tot onze eigen verbazing. Toch hebben we dat kromme als iets verkeerd te veroordelen en te belijden¹⁰.

Opnieuw naar Timna

Simson gaat terug naar Timna om met deze vrouw nader kennis te maken. Zijn ouders gaan met hem mee. Misschien met de nodige tegenzin, maar daarover lezen we niets!

In de omgeving van Timna zijn wijnbergen, en dat is voor een nazireeër van God een groot risico. Simson heeft nog niet van de wijn gedronken, maar de omgeving zou het hem moeilijk kunnen maken.

Bovendien komt hem een jonge leeuw brullend tegemoet. Als vanzelfsprekend grijpt Gods Geest hem aan en krijgt Simson buitengewone kracht, waardoor hij de leeuw simpel verscheurt.

Het gesprek verloopt voor Simson prettig, want "zij beviel hem"¹¹. Opnieuw geen gebed. Het enige dat telt zijn zijn eigen verlangens.

De risico's worden groter naarmate ik mijn eigengekozen weg vervolg. Het hoeft nog niet tot zonde te leiden, maar of ik een bruikbaar instrument ben in de hand van de Heer? Dat is de vraag.

Een vroom man als Noach woont op een totaal gereinigde aarde. Toch gaat hij te

ver¹², met grote gevolgen voor zijn gezin, tot op de dag van vandaag!

Maar of we nu op een geestelijke manier leven of op het randje, we hebben te maken met een tegenstander, de duivel, die zich naar ons toe als een brullende leeuw gedraagt¹³. We maken geen schijn van kans, tenzij we ons klein maken voor God en Hem vertrouwen¹⁴. Want in principe heeft de Heer Jezus op het kruis satan overwonnen. Hij heeft Zijn Vader gevraagd om ons te bewaren voor de boze¹⁵. Als we daarop vertrouwen, kan satan niets beginnen.

Maar als ik dat nou eens niet doe? Dan laat God mij niet in de steek.

Ik kan bijvoorbeeld onervaren zijn in de strijd. Ik kan het idee hebben dat ik in eigen kracht nogal wat voor elkaar krijg. God blijft mij in Zijn geduld opvoeden, en later kom ik er achter dat de Geest van God mij die kracht verleende.

Simson zwijgt over zijn overwinning. Het is goed om bescheiden te praten over wat ik voor de Heer mag doen. Het is voor ons voldoende dat de Heer zegt: "ik weet uw werken"¹⁶.

Voor de 3^e keer naar Timna: de bruiloft

Simson gaat terug naar Timna, nu om deze vrouw te trouwen, en weer gaan zijn ouders mee. Als hij onderweg nog even het lichaam van de dode leeuw gaat bekijken, blijkt er een bijenzwerm in te wonen. Hij eet van de honing en deelt er van aan zijn ouders, zonder verdere toelichting.

Honing spreekt van het zoete in de natuur. Denk daarbij aan de relatie man - vrouw in het huwelijk, ouders - kinderen, vriendschappen, enz. Dat heeft God als iets moois in de schepping gelegd voor alle mensen.

Daar moet men aan werken om het zoete en de kracht ervan te proeven, want er is

⁹ Handelingen 2 : 22 - 23

¹⁰ Handelingen 23 : 5

¹¹ Richteren 14 : 7

¹² Genesis 9 : 21

¹³ 1 Petrus 5 : 8

¹⁴ 1 Petrus 5 : 6 - 7

¹⁵ Johannes 17 : 15

¹⁶ Openbaring 3 : 8

een vijand die deze relaties kapot wil maken. Alleen de christen kent het geheim om dat te voorkomen of om verstoorde relaties te herstellen: alleen dankzij de overwinning van de Heer Jezus op het kruis van Golgotha.

Elke verstoorde relatie kan daar weer worden hersteld.

Het is tamelijk bizar dat Simson juist op het punt van relaties zo kwetsbaar is. Het wordt uiteindelijk zelfs zijn ondergang. Zo is het ook bizar dat het aantal echtscheidingen onder christenen net zo hoog is als onder niet-christenen. Alsof er geen oplossing en kracht zou zijn in de overwinning van de Heer Jezus!

Simsons raadsel

Helemaal volgens de gewoonte van de jonge mensen uit die omgeving¹⁷, richt Simson een feestmaal aan. Er worden 30 metgezellen uitgekozen (welke criteria bij deze keuze een rol spelen wordt ons niet verteld), die in Filistijnse ogen bij Simson passen.

Nog steeds heeft Simson niet gebeden of dit een juiste stap is in zijn leven als nazireeër van God. Hij lijkt onder te gaan in het Filistijnse leven.

Toch blijft hij een buitenstaander. Hij spreekt over "jullie" (die 30 metgezellen) en "ik", en hij wil een wedstrijd met hen aangaan. Als zij zijn raadsel kunnen oplossen winnen zij, anders wint hij.

Zij accepteren zijn voorstel en hij geeft hen het bijzonder raadsel op: "*Spijze ging uit van de eter, en zoetigheid van de sterke*".

Dit is een ongelijke strijd. Zo'n raadsel kan niemand buiten Simson oplossen. Hij is immers de enige die weet dat er honing zit in de dode leeuw?

Zijn wanhopige metgezellen dwingen uiteindelijk zijn vrouw om hem het antwoord te ontfutselen, onder bedreiging van het verbranden van haar en haar familie. Fijne relaties en vrienden in Filistea!

Simson zwicht voor het aanhoudend gezeur van zijn vrouw en zijn metgezellen komen hem triomfantelijk het antwoord geven.

Door de kracht van de Geest des Heren (!) doodt Simson 30 Filistijnen en geeft deze metgezellen hun kleren. Wat een geduld heeft God in Zijn opvoeding met Simson, maar hij heeft alleen maar oog voor zijn boosheid en gaat terug naar zijn ouderlijk huis.

Ik kan zo diep wegzinken dat er niet veel verschil te zien is tussen mij en naamchristenen. Toch zal ik in mijn hart altijd het verschil blijven merken.

Ik draag wel een geheim met mij mee: de ervaring dat de Heer Jezus satan heeft overwonnen, en dat dat de basis is in mijn dagelijks leven, ook als er weinig of niets van mijn toewijding aan de Heer te zien is.

Daar heeft een naamchristen geen enkele ervaring mee, en hij zal ook niet weten waar ik het over heb als ik een tipje van de sluier ga oplichten. Het enige dat hij dient te horen is de boodschap van redding door het bloed van de Heer Jezus. En dan zal ik ogenblikkelijk beseffen dat ik daar op zo'n moment niet de aangewezen persoon voor ben.

Die zelfkennis ontbreekt bij Simson, met alle gevolgen van dien. En die ontbreekt ook vaak bij veel (goedbedoelde) pastorale zorg, waarbij het kruis van Christus niet centraal staat. Die zorg is bij voorbaat gedoemd te mislukken.

¹⁷ Richteren 14 : 10